

“Hi ha una estratègia del govern i els nacionalistes per desprestigiar el CGPJ”

Línia dura. Així es pot definir Juan Pablo González entre els vocals conservadors (la majoria) del Consell General del Poder Judicial, l'òrgan de govern dels jutges. Nascut a Segòvia ara fa quaranta-sis anys, el van promoure per al càrrec l'Associació Professional de la Magistratura (conservadora) —on ha tingut responsabilitats— i el PP És el vocal encarregat del País Basc, on és el jutge degà de Bilbao.

Com ha caigut entre la majoria dita conservadora del CGPJ el nou ministre Mariano Fernández Bermejo?

—No ha pogut entrar pitjor. Ha donat resposta a les males expectatives que el seu nomenament va crear. Els atacs del dia de la presa de possessió van ser més de boxador que de ministre en un acte protocol·lari. Per la seva personalitat, no sembla el més adequat per emprendre la renovació del CGPJ, que necessita l'acord de tots. És procliu a la batussa.

—**La seva actitud respon al moment. Tampoc no li van organitzar un comitè de benvinguda...**

—Vivim un moment de gran tensió i crispació. Hi ha una fractura a la societat espanyola que es trasllada al món judicial. El ministre, se l'ha criticat per la seva trajectòria, no se l'ha prejutjat. Cal donar-li un vot de confiança, però no ha entrat amb bon peu i ratifica els que el vam criticar.

—**Una justícia tan polititzada és de pitjor qualitat?**

—Quan es parla de politització, cal matisar. El que hi ha és un intent del Govern de sotmetre-la al seu control. Zapatero ha trencat amb els consensos, com ara el pacte d'estat de la jus-

tícia, i ha impulsat iniciatives com els consells autonòmics que han tingut un rebuig quasi unànime de l'estament, que s'ha sentit agredit. Ara bé, això no vol dir que estiguem globalment polititzats, sinó que sectors molt importants rebutgen les iniciatives del Govern. Cal admetre que el CGPJ és un òrgan polític, que fa política judicial.

—**I més quan la composició no es correspon amb la representació dels partits al Congrés, que és on hi ha la sobirania popular...**

—Això no té per què correspondre. El poder judicial és independent i es va voler que els ritmes de renovació fossin diferents. Però que el CGPJ sigui un òrgan polític no implica que la justícia no sigui independent. Els jutges actuen amb independència, però és cert que moltes decisions, com ara les que afecten el mal anomenat procés de pau, tenen transcendència política. El prisma polític a l'hora de jutjar-nos fa que s'obtinguin conclusions que no es corresponen amb la realitat.

—**Però no em dirà que els jutges del TC, per exemple, no saben la bomba política que és una sentència que retalla l'Estatut català...? Hi hauria un xoc de legitimitats.**

—Tothom és conscient que una sentència estimatòria té indubtables conseqüències polítiques, però en un estat de dret cadascú fa el seu paper. Els parlaments tenen la limitació de la Constitució i això qui ho dictamina és el TC. Aquest és el sistema que tots hem acceptat. S'ha fet altres vegades i no ha passat res. Si tot el poder ha d'estar en mans dels parlaments, que se suprimeixi el Constitucional.

—**El Constitucional el formen dotze jutges. Ho dic perquè amb la recusació de Pérez Tremps...**

—Efectivament. La presidenta de la institució no hauria d'admetre una renúncia i facilitar-ne la dimissió. Té totes les condicions per continuar malgrat la recusació per l'Estatut. La revocació es pot debatre, però és legítima. Si se'l relleva, és un frau de llei que compromet la independència del TC, perquè es reconeixeria que actuen depenent de qui els posa...

—**Això, a hores d'ara, és una obvietat...**

—Són especulacions, perquè, d'acord amb els càlculs que es fan, el president del Constitucional hauria de ser conservador. No sempre es compleix el guió. Massa sovint es col·loquen etiquetes. Ha passat amb la sentència del cas De Juana al Suprem, perquè es van trencar els pronòstics.

—**Potser perquè l'Audiència Nacional és molt severa?**

—És una altra etiqueta. En els casos de Jarral-Haika-Segi o d'Henri Parrot, va ser el Suprem qui va revisar a l'alça les sentències de l'Audiència. En el sistema jurídic espanyol, el 25% de sentències de primera instància es revisen.

—**La justícia ha de respondre al clima social?**

—Hem d'interpretar la llei, i aquest és un dels criteris. N'hi ha d'altres. El que no es pot fer és invocar el clima social per no aplicar la llei o fer-ho de manera retorçada.

FERRAN CASAS

—És el que es pretenia amb el procés de pau?

—Hi ha hagut sectors que han pretès instrumentalitzar la justícia i tots els estaments ho han rebutjat radicalment. Es tracta d'aplicar la llei, no actuem per càlculs d'oportunitat.

—És més intervencionista, doncs, el PSOE que el PP. Però amb Aznar hi va haver actuacions molt discutides, com la de qui va ser fiscal general Jesús Cardenal...

—El seu nomenament no va ser gens polèmic...

—Em referia a la gestió...

—Bé, tenia un gran prestigi. Pel que fa a la gestió, no recordo cap fiscal general que no l'hagin criticat. Que els triï el Govern, ho complica. La gestió de Cardenal la valoro molt, especialment en la lluita contra el terrorisme. Ell va ser qui va instar a il·legalitzar Batasuna. Conde-Pumpido és diferent.

—Bermejo va dir que el CGPJ estava deslegitimada. Pot ser discutible. Però sí que està desprestigiada pels enfrontaments, la dinàmica de blocs, denúncies del president fetes per vocals davant el Suprem... La llista és llarga.

—Hi ha un vocal [Alfons López Tena] que ha fet una denúncia pintoresca contra el president del CGPJ. El 95% del que decidim és per unanimitat, en temes com els nomenaments...

—Perquè no tenen més remei des que es va canviar la llei...

—Sigui pel que sigui. Abans de la reforma de la llei orgànica, ja hi havia consensos. Margarita Robles va ser nomenada pel Suprem abans de la reforma amb vots de la majoria. Ahir mateix vam sopar junts tots els vocals en un clima de cordialitat per celebrar la jubilació d'un company. Hi ha tensions, però les coses van sortint. El clima de batussa es trasllada a la imatge del CGPJ. Hem pres iniciatives que han molestat el Govern, com ara l'informe contra l'Estatut. Hi ha una estratègia per deslegitimar-nos auspiciada pel Govern i els nacionalistes, amb la complicitat d'algun vocal que fa de corretja de transmissió. El Govern vol recuperar terreny i els nacionalistes, un poder judicial propi.

—L'Estatut català preveu la descentralització de la justícia. Hi ajudaran jutges, fiscals i secretaris?

—La gran majoria de col·lectius que ha anomenat s'han oposat radicalment al que diu l'Estatut sobre ells...

—Així doncs, intentaràn no complir la llei...

—No, no. Està pendent el recurs de l'Estatut, i de moment no s'ha de desplegar i no ho ha de fer el Parlament català, sinó el Congrés amb la llei orgànica del poder judicial. Ara per ara

no hi ha llei i podem opinar. No es busca millorar la justícia, sinó configurar de manera embrionària poders judicials propis per controlar-los des dels poders autonòmics. Més autonomia no és més democràcia sempre. Cal que les decisions aquí es prenguin amb distància i no en els àmbits autonòmics, on sovintegen els clientelismes.

—Trenta anys després que el català, el gallec i el basc siguin oficials, és normal el poc ús que en fa l'administració de Justícia?

—A mi em crida l'atenció que a Barcelona els diaris més llegits siguin en castellà. La gent és lliure...

—Així, aquest fet va en detriment dels drets del catalanoparlant?

—El que li puc dir és que a ningú no se l'obliga a parlar en castellà. Tothom es pot dirigir a un tribunal amb absoluta llibertat en qualsevol llengua. El que no es pot és obligar, tampoc, els funcionaris que pertanyen a cossos *nacionales*. Hi ha mecanismes perquè un nombre de funcionaris sigui competent en la llengua autonòmica. Això es compleix amb normalitat. No hi ha cap problema, encara que no té res a veure el cas de Catalunya amb el del País Basc, per exemple.

Ferran Casas